

OPINIO

CARA A CARA

Text i foto : VÍCTOR COLOMER

MONTSERRAT ROMAGUERA LES MALALTIES DE LA CRISI

«És molt dramàtic»

La metgessa de família al CAP Ca n'Oriac, Montserrat Romaguera Bosch, 46, constata cada dia en el seu consultori l'increment de símptomes provocats per la nova pobresa.

La crisi provoca més malalties?

Sí.

Des de quan?

Des de finals de l'estiu del 2008 no han parat d'augmentar.

Perfil?

Treballadors de la construcció quasi analfabets que guanyaven mil euros a la setmana, s'havien comprat cotxes i cases i la seva dona s'operava els pits, però no havien estalviat.

I ara?

Ara ho han perdut tot, tenen crèdits que no poden pagar, s'han quedat totalment entrampats i els fan fora de casa seva.

Símptomes?

Depressions, ansietat, palpitations, insomni... se'm posen a plorar aquí, a la consulta.

Què els dona?

Mediquem el mínim possible perquè tampoc convé tenir la gent totalment dopada. I els assessorem sobre menjadors socials i altres recursos.

Augmenta el consum d'alcohol i drogues?

Sí i de tabac, que es fuma compulsivament. I a Urgències han detectat més delinqüència: cada dia atenen més víctimes de petits furtus.

Aquells que tenen feina, temen perdre-la?

Sí. Diagnòstiques una pneumònia o un esquinç i, quan vas a fer-li la baixa, et diu que no l'accepta. Que vol treballar, tot i estar malalt.

Més malalties de la crisi.

Les vacunes. Només es posen les gratuïtes. I els peus. Com que el podòleg no entra en la Seguretat Social, la gent no hi va.

El dentista tampoc hi entra.

I li asseguro que en vint anys de professió a Badia i Can Ruti, mai no havia vist boques tan desfetes com ara. Dents corcades per tot arreu i joves que els hi falten fins a deu peces! Abans ho veies en toxicòmans. Ara en gent normal.

Preocupant.

A mi el que em preocupa són tots els nens que aquest estiu es quedaran tres mesos jugant a la Play perquè els seus pares no els poden pagar un casal d'estiu.

ATLETA

Especialitzada en Medicina de l'Esport i coordinadora d'activitat física a les societats de Medicina Familiar i Comunitària de Catalunya i d'Espanya, la Dra. Romaguera, federada des dels 7 anys, entrena com a mínim una hora al dia per millorar les seva marca com a veterana del Club Natació Sabadell en 400 metres pista. Fa tres anys va ser tercera d'Espanya en la categoria de 40 a 45 anys.

Això la preocupa?

Sí, perquè ja tenim els segons nens més obesos d'Europa després de Malta. I aquests nens obesos als 40 anys seran tots diabètics, amb una qualitat de vida desastrosa.

Per què són obesos si no tenen menjar?

Perquè mengen malament. No mengen ni fruita ni verdura, ni tampoc proteïna, perquè és cara. Però ingereixen els hidrats de carboni i greix de l'oli de girasol, els fregits i les llaminadures.

Una amanida tampoc és tan cara.

És gent amb poca informació nutricional. Els veus al súper amb el carretó ple de refrescos.

Ser gras és signe d'incultura?

Totalment. D'incultura i de pobresa. Per culpa de la crisi, aquesta generació viurà menys anys que els seus pares.

Es redueix l'esperança de vida?

Sí. Ara estem enterrant els sobrevivents de la guerra civil de 90 anys.

Però els seus fills no arribaran a tan vells. És molt dramàtic.

Somatitzen el quadre psicològic?

Sobretot en símptomes digestius, molt dolor abdominal i cremor d'estómac. Nosaltres els intentem organitzar àpats i hàbits, però...

De debò els organitzeu la vida?

Abans que medicar... Un noi de Malta que anava restret i amb mal d'estómac, doncs vam descobrir que dorm cada dia en un sofà i menja tres plats d'arròs al dia.

Dormir en un sofà es dolent?

Per la columna és el pitjor que hi ha. Però és que la gent no té diners ni per comprar un matalàs. Gasten en la samarreta oficial del Barça, però no en matalàs o roba interior.

Què passa amb la roba interior?

Un desastre. Una nena marroquina em va venir amb els calcotets del seu pare. I a l'hivern venen amb pijama a sota perquè no tenen estufa.

Hem tocat fons o seguim empitjorant?

Jo cada dia me'n assabento d'una més grossa. Ara dos pacients neusudamericans s'estan prostituint com a homosexuals.

Déu n'hi do!

I hi ha un ambient de tristesa general. Com d'apatia. La gent ja no protesta.

S'encomana d'aquesta tristor?

Sí, clar. Quan arribo a casa intento desconnectar, però els metges de família estem molt vinculats als nostres pacients.

Valor ■

Web 'Cara a Cara': www.drac.com caac@drac.com
E-mail: vcolomer@drac.com